

V znanju je moč

O izobraževanju članov zveze komunistov v Ljubljani

V občini Bežigrad, kjer je 231 osnovnih organizacij ZK s 5.154 člani, se je sistematično usposabljal 2.422 članov v 83 osnovnih organizacijah. Občasno usposabljanje so imeli v 103 osnovnih organizacijah ZK, ki štejejo skupno 2.165 članov, medtem ko v 31 osnovnih organizacijah s 464 člani niso organizirali usposabljanja, o 14 osnovnih organizacijah s 103 člani pa ni podatkov.

V občini Center imajo organizirano sistematično usposabljanje v 166 osnovnih organizacijah ZK (5.640 članov), občasno v 206 osnovnih organizacijah (5.040 članov), v 62 osnovnih organizacijah te oblike dela nimajo, za 22 osnovnih organizacij ZK ni podatkov.

Nova, zahtevnejša vloga osnovnih organizacij ZK zahteva bolj usposobljeno članstvo, ki bo znalo o vsakem problemu in odločiti samostojno sklepati in sprejeti ustrezne sklepe. Takšne osnovne organizacije ZK z usposobljenim in izobraženim članstvom bodo razen hitrega in učinkovitega reševanja posameznih vprašanj in konfliktnih situacij v svojem okolju tudi sposobne dati tehtne predloge za obravnavo posameznih vprašanj na občinski ravni.

Toda za dosego tega cilja bo treba vložiti še veliko truda in prizadevanj v idejnopolično usposabljanje in izobraževanje članstva. Pregled tega področja dejavnosti v minulemu letu, ki ga je za sejo komiteja mestne konference ZKS Ljubljana pripravilo medobčinsko študijsko središče, kaže, da marsikatero priložnost nismo izkoristili.

Od skupno prek 29.000 članov Zveze komunistov v Ljubljani se je sistematično usposabljal in izobraževalo v minulemu letu 13.700 komunistov, ki so včlanjeni v 450 osnovnih organizacijah ZK. V ostalih 750 osnovnih organizacijah s 15.300 komunisti je bila ta dejavnost le občasna. »Zatika« se torej že v samih osnovnih organizacijah, čeprav tudi ti podatki niso najbolj točni, saj nekatere občine niso poslale podatkov.

Tudi organizirane, pedagoško vodene oblike usposabljanja nudijo obilo možnosti. Prek skupno 39 takšnih oblik usposabljanja in izobraževanja je šlo lani vsega 4,3 odstotka komunistov, nekoliko bolj obiskani so bili tisti seminarji, na katerih so usposabljali kandidate za sprejem v ZK. Tako je lani obiskovalo te seminarje 22,5 % kandidatov in 30 odstotkov vseh novosprejetih članov. Kljub tem številkam lahko le za polovico članstva ZK v Ljubljani zapišemo, da se je na tak ali drugačen način usposabljal in izobraževalo v minulemu letu.

Letošnja programa usposabljanja in izobraževanja, ki sta ju pripravila medobčinsko študijsko središče in medobčinski marksistični center v Ljubljani, ponujata obilo novih možnosti. Kako jih bomo izkoristili, je odvisno predvsem od nas samih. Zagotovo bolj kot leto poprej, saj se komunisti srečujemo z vedno zahtevnejšimi problemi, ob katerih reševanju se zavedamo, da je v znanju naša največja moč.

MAJDA ŽLENDER

INŠPEKCIJSKE SLUŽBE

Za večjo učinkovitost

Inšpekcijski nadzor je ena najpomembnejših funkcij upravnega delovanja in izredno pomembno področje v delovanju držbenih organov. Ta nadzor mora biti vsestranski, human in preventiven. Ta funkcija mora postati integralni del samoupravnih odnosov in s svojim delom vplivati na pravičnejše odnose med delovnimi ljudmi. Praksa pa je utirala drugačno pot. Organi, ki bi morali nadzorovati zakonitost, predvsem organi za inšpekcijske službe, tega iz objektivnih in subjektivnih razlogov niso mogli primerno izvajati. Po ukinutvi okrajsov so postali ti organi organi občinskih skupščin, kjer so jih zaradi pomanjkanja materialnih sredstev in racionalizacije postavili v neenak položaj glede na druge organe. Inšpektorji so bili v posameznih krogih občinskih skupščin tudi nepriljubljeni, ker so opozarjali na nepravilnosti. Tako je inšpekcijska služba postajala neučinkovita, njeno delo pa pogosto kritizirano.

Da bi odpravili omenjene slabosti in zagotovili večjo organizacijsko enotnost ter učinkovitost inšpekcijskih služb, so najvišji politični in družbeni organi že leta 1973 sprejeli več stališč in sklepov, s katerimi so poudarili nujnost učinkovitega inšpekcijskega nadzora, prilagojenega normam družbenopolitičnega in samoupravnega sistema.

V sklopu mesta Ljubljana smo v zadnjih dveh letih spoznali številne akcije, da bi se stanje izboljšalo. Zbori republiške skupščine so na sejah 9. 11. 1976 ponovno razpravljali o uspešnosti uveljavljanja inš-

pekcijskega nadzora v Sloveniji in ugotovili, da je v preteklih letih inšpekcijski nadzor dosegel določen napredek, da inšpekcijsko nadzorstvo učinkovito deluje v medobčinskih organih in da je potrebno s prizadevanji za ustanavljanje medobčinskih (regijskih) inšpekcijskih organov nadaljevati. Vendar pa primanjkuje večje število primernih strokovnih kadrov, kar slabi delo inšpekcijskih organov.

Iz razpoložljivih podatkov je razvidno, da je v vsej republiki zaposlenih le nekoliko več kot 500 inšpektorjev, vključno z republiškimi inšpektorji, kar je mnogo premalo za učinkovit inšpekcijski nadzor. Na nedavnem delovnem posvetovanju inšpektorjev za delo iz vse Slovenije so ugotovili, da v neka-

terih občinah še nimajo inšpekcijskega nadzora. Trenutno je v upravi za inšpekcijske službe skupščine mesta Ljubljane zaposlenih 91 inšpektorjev, 53 z visoko in 28 z višjo izobrazbo; 14 inšpekcij je organiziranih v sedmih inšpektoratih: v inšpektoratu za inšpekcijo dela, sanitarno inšpekcijo, tržno, kmetijsko, gozdarsko in vinarsko inšpekcijo, veterinarsko inšpekcijo, urbanistično inšpekcijo, za tehnične inšpekcije (gradbena, elektroenergetska, vodnogospodarska, inšpekcija za javne ceste in cestni promet) in za komunalno inšpekcijo. V upravi sta organizirani tudi pravna služba kot odsek za splošne zadeve ter stalna dopoldanska in popoldanska dežurna služba.

UROŠ DJURIČ

PROMET V TEH DNEH

Pešci na cestah!

Februar je bil v naši cestni zgodovini vselej eden najbolj varnih mesecev. Deloma zaradi tega, ker je najkrajši mesec v letu, deloma pa zaradi najbolj neugodnih vremenskih razmer, ki so značilne za ta mesec. Po drugi strani pa ne moremo mimo ugotovitve, da so najštevilnejše žrtve tega meseca prav pešci. Zato morda ne bo odveč, če spregovorimo nekaj besed o obnašanju pešcev na naših cestah.

Da radi »skočimo« čez ceste tudi med avtomobili, je staro, nešteto krat s krvjo dokazano dejstvo. Zlasti ponoči, ko ni omejena le vidljivost avtomobilista, ampak je tudi pešec izpostavljen isti nevarnosti, so nesreče pešcev najpogostejši pojav na naših cestah. Proti temu zlu je več učinkovitih pripomočkov. Že avtomobilist, ki vozi v somraku le z zasenčenimi lučmi, lahko bistveno pripomore k varnosti pešca. Poleg tega pa lahko pešec z odbojnimi nalepkami sebe naredi mnogo bolj vidnega, kot je sicer.

XII. SKUPŠČINA AVTO-MOTO ZVEZE SLOVENIJE

Zveza je močna, kolikor so močna društva

Konec januarja so se po štirih letih v ljubljanski festivalni dvorani zbrali delegati na dvajseti redni skupščini Avto-moto zveze Slovenije. Poleg delegatov so bili navzoči številni gostje, predstavniki JLA in novi predsednik Avto-moto zveze Jugoslavije Jože Tomc iz Zagreba.

Uvodni in pozdravni govor je imel predsednik AMZS Alojz

Žokalj, ki je prisotnim v daljšem referatu v zgoščenih obliki prikazal vse probleme, ki žulijo AMZS, osvetlil pa je tudi prehojeno pot in nanizal vrsto zanimivih informacij.

AMZS je leta 1976 praznovala trideseto obletnico dela in obstoja. Bila je vedno v ospredju družbenih dogajanj. Njeno delovanje se nikoli ni omejevalo zgolj na problematiko cestnega prometa, temveč je aktivno sodelovala pri uresničevanju interesov avto-moto društev in njihovih članov. Še več: AMZS je delovala tudi pri uresničevanju širših družbenih interesov kot sestavni del drugih družbenih organizacij in skupaj z njimi v republiški konferenci SZDL.

Iz govora predsednika Žokala je bilo razvidno, da je bila ena izmed glavnih nalog zveze v preteklosti posvečanje članstvu. Vedno več občanov se je začelo včlanjevati v avto-moto društva, ne toliko iz potrebe kot zaradi pripadnosti organizaciji. Kljub temu pa po besedah predsednika ne moremo biti s članstvom povsem zadovoljni, saj je le 24 odstotkov motoriziranih občanov vključenih v avto-moto društva. Avto-moto društva in tudi zveza se bodo v prihodnje še bolj približala ljudem preko krajevnih skupnosti.

V nadaljevanju svojega govora se je predsednik dotaknil prometne vzgoje in varnosti, pri čemer je še posebej poudaril potrebo po temeljiti reformi načina poučevanja in opravljanja voznških izpitov. Pravi anahronizem je že, da so avtošole zgolj to, ne morejo pa si priboriti tudi statusa izpraševalca, kar je sicer normalno na vseh drugih šolah. V proces izobraževanja je umetno vrnjena izpitna komisija, ki pa s šolanjem ne tako ne drugače nima nikakršne zveze. Še posebej se je predsednik zadržal ob problematiki tehnične službe, h kateri spada tudi služba POMOČ INFORMACIJE. Z zakonom je SPI (služba pomoč informacije) dobila status javne službe, nikjer pa ni omenjeno, od kod naj SPI vzame denar za nemoteno delovanje. Ob koncu svojega govora je Žokalj spregovoril še o avto-moto in karting dejavnosti AMZS. Poudaril je, da je bila prav športna dejavnost tista, ki je pripomogla k popularizaciji Avto-moto zveze. V času med

dvema skupščinama so naredili viden napredek in po množičnosti so si motokros, speedway in karting pridobili kar status nacionalnih športov, saj smo Slovenci tako po številu tekmovalcev kot po uvrstitvah posameznikov in ekip med najboljšimi v državi. Toda naši tekmovalci v primerjavi s tujimi še vedno zaostajajo. Kriv je neurejen in nezadosten sistem financiranja, neustrezen status te dejavnosti v telesnokulturnih skupnostih, tog carinski režim pri uvozu tekmovalnih strojev, pa pomanjkanje športnih objektov za hitrostna tekmovanja in še in še.

Ni potrebno posebej poudariti, kaj pomeni armada mladih in zanesenih ljubiteljev avto-moto športa, ki so sposobni obvladovati in popraviti svoje vozilo, za naš vsesplošni ljudski odpor. Zato se morajo društva bolj zavzeto kot doslej vključiti v obrambne priprave in priprave za družbeno samozščito v krajevnih skupnostih in drugod. Predsednik je še omenil, da se je AMZS letos že vključila v akcijo RK SZDL »Nič nas ne sme presenetiti«.

Po končanem uvodnem govoru se je začela razprava, v kateri so delegati podrobneje pretresli problematiko svojih društev in Avto-moto zveze. Med gosti naj omenimo Draga Seligerja, člana predsedstva RK SZDL, ki je v pozdravnem nagovoru dejal, da je društvo dobro, dokler zadovoljuje interese občanov in da je zveza močna toliko, kolikor so močna društva.

Ob koncu je skupščina izvolila predsedstvo. Za naslednja štiri leta bo ostal predsednik AMZS Alojz Žokalj, podpredsedniki pa bodo Stane Krapež (AMD Škofja Loka), Savo Mikluž (AMD Nova Gorica) in Lojze Gabrovce (AMD Bela krajina, Črnomelj).

Dvajseta skupščina AMZS je nakazala kopico nerešenih problemov od tehničnih do finančnih in bila bolj pregled problematike kot skupek konkretnih sugestij za bodoče delo. Slejkoprej ostaja mnogo odprtih vprašanj, med katerimi je najbolj problematična služba za pomoč in informacije. Zakon, ki je lansko leto AMZJ dal posebno družbeno pooblastilo in tudi priznanja, je ovrednotil službo SPI kot javno službo. Odprto in najbolj boleče vprašanje ostaja financira-

nje te službe. Dali so predlog republiški konferenci SZDL, naj bi ob vsakoletni registraciji občan prispevali določen znesek za financiranje službe SPI. Le tako bi se ta služba lahko postavila na trdne noge in utrdila vlogo, kakršno ji nalaga novi zakon o AMZJ.

Na predvečer skupščine je bila tiskovna konferenca, na kateri so predstavniki in člani predsedstva AMZS še podrobneje obrazložili, kaj jih žuli. Med drugim so ugotovili, da je članstvo AMZS o delu zveze sicer dobro obveščeno, malo ali nič pa je bilo napravljenega na področju propagande in seznanjanja javnosti oziroma nečlanov. Sistematičnim propagandnim akcijam doslej na zvezi niso posvečali nikakršne pozornosti. Posneli so drag barvni film o avto-moto športu, ki pa na žalost ne more nadomestiti zamujenega, zlasti če pomislimo, da ga bodo na televiziji predvajali lahko največ enkrat ali dvakrat, pa še ta ne prikazuje celotne dejavnosti AMZS, predvsem ne tiste, ki bi bila za pridobivanje novega članstva najzanimivejša. To pa je konec koncev tudi poglavitni cilj in naloga zveze. Predsedstvo se je še pritožilo, da se sredstva javnega obveščanja za delo AMZS ne zanimajo dovolj, kar pa se je pokazalo kot neutemeljeno, saj bi morala biti zveza tista, ki bi novinarjem posredovala informacije in pogostejše sklicevala tematske tiskovne konference.

Naša AMZS se je torej z razvejano mrežo društev po vsej republiki uspešno približati občanu, vendar bolj na podeželju kot v mestih, pri čemer je zanimivo, da se vse več mladih prostovoljno vključuje v društveno dejavnost in vse več občanov stopa med članstvo.

TADEJ BRATOK

Radio Glas Ljubljane

Radio Glas Ljubljane lahko poslušate vsak delavnik od 16. do 19. ure na srednjem valu 241,5 metra - 1242 KHz in UKV 89,3 MHz. Spored preberite v Dnevniku in Delu.

Telefon radia Glas Ljubljane: 325-494, v studiu 261-876.